

M. Hudson: Amerika právě zničila velkou říši

- CZ24 News | 4. července 2023

Hérodotos (Dějiny, kniha 1.53) vypráví příběh Krésa, lýdského krále, který žil v letech 585-546 př. n. l. v dnešním západním Turecku a na jónském pobřeží Středozemního moře. Krétos dobyl Efes, Milét a sousední řecky mluvící říše a získal tribut a kořist, která z něj učinila jednoho z nejbohatších vládců své doby. Tato vítězství a bohatství však vedly k aroganci a pýše. Krétos obrátil svůj zrak na východ a toužil dobýt Persii, které vládl Kýros Veliký.

Poté, co Krétos obdaroval kosmopolitní chrám v Delfách velkým množstvím stříbra a zlata, zeptal se jeho věstkyně, zda bude úspěšný v plánovaném dobývání. Kněžka Pýthie mu odpověděla: „Půjdeš-li do války proti Persii, zničíš velkou říši.“

Krétos se proto kolem roku 547 př. n. l. vydal do Persie. Pochodoval na východ a zaútočil na perský vazalský stát Frýgii. Kýros podnikl zvláštní vojenskou operaci, aby Krésa zahnal zpět, porazil Krésovu armádu, zajal ho a využil příležitosti, aby se zmocnil lýdského zlata a zavedl vlastní perské zlaté mince. Krétos tedy skutečně zničil velkou říši, ale byla to jeho vlastní říše.

Dnes se Bidenova administrativa snaží rozšířit americkou vojenskou sílu proti Rusku a za ním stojící Číně. Prezident požádal o radu dnešní dobu antické delfské věštírny: CIA a její spřízněné think-tanky. Místo aby varovaly před pýchou, podpořily neokonzervativní sen, že útokem na Rusko a Čínu se upevní americká kontrola nad světovou ekonomikou a dosáhne se konce dějin.

Po zorganizování státního převratu na Ukrajině v roce 2014 vyslaly Spojené státy svou zástupnou armádu NATO na východ, poskytly Ukrajině zbraně k vedení etnické války proti ruskojazyčnému obyvatelstvu a přeměnily ruskou námořní základnu na Krymu v pevnost NATO. Cílem této ambice na úrovni Kréda bylo vtáhnout Rusko do bojů a vyčerpat jeho schopnost se bránit, zničit přitom jeho ekonomiku a zničit jeho schopnost poskytovat vojenskou podporu Číně a dalším zemím, které se staly terčem snah o samostatnost jako alternativu k hegemonii USA.

Po osmi letech provokací byl nápadně připraven nový vojenský útok na ruskojazyčné Ukrajince, kteří byli připraveni vyrazit k ruským hranicím v únoru 2022. Rusko ochránilo své ruskojazyčné spoluobčany před dalším etnickým násilím tím, že zorganizovalo vlastní speciální vojenskou operaci. Spojené státy a jejich spojenci v NATO okamžitě zabavily ruské devizové rezervy držené v Evropě a Severní Americe a požadovaly, aby všechny země zavedly sankce proti dovozu ruských energií a obilí v naději, že se tím zhroutl kurz rublu. Delfské ministerstvo zahraničí očekávalo, že to způsobí vzpouru ruských spotřebitelů a svržení vlády Vladimira Putina, což by umožnilo manévrování USA s cílem nastolit klientskou oligarchii, jakou si vypěstovaly v 90. letech za prezidenta Jelcina.

Vedlejším produktem této konfrontace s Ruskem bylo zajištění americké kontroly nad západoevropskými satelity. Cílem tohoto vnitronárodního boje bylo znemožnit Evropě, aby snila o tom, že bude těžit z užších obchodních a investičních vztahů s Ruskem prostřednictvím výměny svých průmyslových výrobků za ruské suroviny. Spojené státy tuto perspektivu zmařily tím, že vyhodily do povětří plynovod Nord Stream, čímž odřízly Německo a další země od přístupu k levnému ruskému plynu. Tím se přední evropská ekonomika stala závislou na dražším americkém zkapalněném zemním plynu (LNG).

Kromě toho, že musí dotovat domácí evropský plyn, aby zabránil všeobecné platební neschopnosti, je v boji proti ruské armádě ničena velká část německých tanků Leopard, amerických raket Patriot a dalších „zázračných zbraní“ NATO. Ukázalo se, že strategií USA není jen „bojovat do posledního Ukrajince“, ale bojovat do posledního tanku, rakety a další zbraně, které jsou vyřazovány ze zásob

NATO.

Očekávalo se, že toto vyčerpání zbraní NATO vytvoří rozsáhlý náhradní trh, který obohatí americký vojensko-průmyslový komplex. Jeho zákazníkům v NATO se říká, aby zvýšili své vojenské výdaje na 3 nebo dokonce 4 % HDP. Slabé výkony amerických a německých zbraní na ukrajinském bojišti však tento sen možná nabouraly, zatímco evropské ekonomiky se propadají do deprese. A vzhledem k tomu, že německá průmyslová ekonomika je v důsledku přerušení obchodu s Ruskem vykořejená, německý ministr financí Christian Lindner 16. června 2023 řekl deníku Die Welt, že jeho země si nemůže dovolit platit více peněz do rozpočtu Evropské unie, do kterého je dlouhodobě největším přispěvatelem.

Bez německého vývozu, který podporuje kurz eura, se měna dostane pod tlak vůči dolaru, protože Evropa nakupuje zkapalněný zemní plyn a NATO doplňuje své vyčerpané zásoby zbraní nákupem nových zbraní z Ameriky. Nižší směnný kurz bude stlačovat kupní sílu evropské pracovní síly, zatímco snižování sociálních výdajů na úhradu zbrojení a poskytování dotací na plyn uvrhne kontinent do deprese.

V celé evropské politice sílí nacionalistická reakce proti americké dominanci a namísto toho, aby si Amerika upevnila kontrolu nad evropskou politikou, mohou Spojené státy nakonec prohrát – nejen v Evropě, ale především na celém globálním Jihu. Místo toho, aby se ruský „rubl proměnil v trosky“, jak sliboval prezident Biden, ruská obchodní bilance prudce vzrostla a zásoby zlata se zvýšily. Stejně tak se zvýšily zásoby zlata v dalších zemích, jejichž vlády nyní usilují o oddolarizování svých ekonomik.

Je to americká diplomacie, která vytlačuje Eurasii a globální Jih z oběžné dráhy USA. Americká hubristická snaha o unipolární světovou nadvládu mohla být tak rychle demontována pouze zevnitř. Bidenova, Blinkenova a Nulandové administrativa dokázala to, v co ani Vladimir Putin, ani čínský prezident Si nemohli doufat, že se jim podaří v tak krátké době. Ani jeden z nich nebyl připraven hodit rukavici a vytvořit alternativu ke světovému řádu, jehož středobodem jsou Spojené státy. Americké sankce proti Rusku, Íránu, Venezuele a Číně však měly účinek ochranných celních bariér, které si vynutily soběstačnost v tom, co diplomat EU Josep Borrell nazývá světovou „džunglí“ mimo „zahradu“ USA/NATO.

Přestože si země globálního Jihu a další země stěžují na dominanci USA již od Bandungské konference nezáčastněných zemí v roce 1955, chybělo jim kritické množství k vytvoření životaschopné alternativy. Jejich pozornost však nyní upoutala americká konfiskace oficiálních dolarových rezerv Ruska v zemích NATO. To rozptýlilo představu dolaru jako bezpečného prostředku pro uložení mezinárodních úspor. Dřívější zabavení zlatých rezerv Venezuely uložených v Londýně Bank of England – s příslibem, že je daruje jakýmkoli nevolným odpůrcům jejího socialistického režimu, které určí američtí diplomaté – ukazuje, jak byly šterlink a euro stejně jako dolar vyzbrojeny. A mimochodem, co se kdy stalo se zlatými rezervami Libye?

Američtí diplomaté se tomuto scénáři vyhýbají. Spoléhají na jedinou jedinečnou výhodu, kterou Spojené státy mají. Mohou upustit od jejich bombardování, od uspořádání barevné revoluce, aby je „Pinochet“ Národní nadace pro demokracii nebo instaloval nového „Jelcina“, který rozdává ekonomiku klientské oligarchii.

Zdržet se takového chování je však to jediné, co může Amerika nabídnout. Deindustrializovala svou vlastní ekonomiku a její představa o zahraničních investicích spočívá v tom, že si vytváří monopolní příležitosti k získání renty tím, že soustřeďuje technologické monopoly a kontrolu nad obchodem s ropou a obilím v rukou USA, jako by to byla ekonomická efektivita, a ne snaha o získání renty.

Došlo ke změně vědomí. Jsme svědky toho, jak se globální většina snaží nezávisle a mírovou cestou rozhodnout o tom, jaký mezinárodní řád chce. Jejich cílem není pouze vytvořit alternativy k používání dolarů, ale celý soubor nových institucionálních alternativ k MMF a Světové bance, systému bankovního zúčtování SWIFT, Mezinárodnímu trestnímu soudu a celé řadě institucí, které američtí diplomaté unesli z OSN.

Výsledek bude mít civilizační rozměr. Nejsme svědky konce dějin, ale nové alternativy k americkému neoliberálnímu finančnímu kapitalismu a jeho brakové ekonomice privatizace, třídního boje proti práci a myšlence, že peníze a úvěry by měly být privatizovány do rukou úzké finanční třídy, místo aby byly veřejným nástrojem financování ekonomických potřeb a zvyšování životní úrovně.

Ironií je, že historická úloha Ameriky spočívá v tom, že ačkoli sama nebyla schopna vést svět vpřed tímto směrem, její pokusy uzavřít svět do protikladného imperiálního systému dobytím Ruska na ukrajinských plánech a snaha izolovat čínské technologie, aby prolomily americký pokus o monopol v oblasti informačních technologií, byly velkým katalyzátorem, který tlačil globální většinu tímto směrem.

AUTOR: Michael Hudson

[ZDROJ](#)

Překlad: zvedavec.news